

MUNICIPALITZACIÓ DELS SERVEIS D'ATENCIÓ A LES PERSONES

Jornada Crida per Sabadell 8-10-2022

Treballadores de neteja d'escoles i equipaments municipals, treballadores del servei d'atenció a domicili (SAD) de l'Ajuntament de Sabadell, treballadores d'escoles bressol, treballadores de menjadors escolars, ens hem reunit avui per posar en comú les nostres reivindicacions, les nostres lluites, per conèixer-nos millor i establir aliances que ens permetin sortir de la invisibilització a què ens volen sotmetre.

Som treballadores que treballem per a l'Ajuntament de Sabadell però en àmbits que han estat externalitzats a empreses privades, amb uns salaris notablement inferiors als de la plantilla municipal i amb uns convenis de sector força per sota del de l'Ajuntament.

Totes, encara que som de diferents àmbits, compartim un objectiu: l'equiparació de les nostres condicions laborals amb les del personal funcionari i laboral de l'Ajuntament de Sabadell. **A igual treball, igual salari.** Reclamem que les nostres retribucions s'equiparin als de la taula salarial del personal municipal. Reclamem la jornada setmanal de 35 h. Denunciem l'abús de la contractació a temps parcial que fan les empreses amb les que s'externalitzen els serveis públics municipals, així com també denunciem l'existència de massa contractes de molt poques hores setmanals, que queden lluny de permetre una vida digna.

Reclamem la municipalització dels nostres serveis, que són serveis d'atenció a les persones (com les escoles bressol, el SAD o els menjadors escolars) o imprescindibles per a garantir les condicions de salubritat i higiene de les nostres escoles i instal·lacions esportives (netejadors).

No volem seguir en mans de contractes que busquen el màxim benefici i que ens acaben imposant pitjors condicions laborals. No volem seguir dependent d'empreses que juguen a fer ofertes més econòmiques a l'administració en base a explotar-nos més intensament. No oblidem ni per un moment que **per a nosaltres són les condicions precàries; per a les empreses, els beneficis.**

Tampoc oblidem que en aquest món patriarcal, el treball de la dona es considera menys important i és invisible. En la societat encara plana una idea de la que se n'aprofiten les empreses del sector serveis, de sectors altament feminitzats: el salari de la dona és tan sols «un complement» de la renda familiar, un afegit de la retribució de l'home. Amb aquesta excusa, les empreses s'atreveixen a imposar a les dones treballadores unes condicions draconianes que no garanteixen un sou digne. A aquesta realitat, se suma la precarietat del model productiu basat en el turisme i els serveis, per una banda, i la privatització creixent dels serveis públics, per una altra. Tot plegat, està fet que la incorporació de les dones al mercat de treball sigui en condicions precàries i que treballar, per a moltes, ja no garanteix un sou digne, poder accedir a l'habitatge, a l'educació, una bona salut, independència econòmica...

Mentre l'esfera productiva masculinitzada compta amb reconeixement social i ofereix autonomia personal, el treball reproductiu, el treball de cures, és un treball considerat secundari, invisible a la societat, no remunerat en l'àmbit familiar i mal remunerat en el mercat de treball. D'aquest fet es deriva que les dones treballem una mitjana anual de 400 hores més que els homes (1 h i 10 minuts més al dia). En canvi cobrem un sou 25% inferior.

En els processos de privatització dels serveis públics, en general s'ha observat que, a més a més de la precarització de les condicions laborals, ha augmentat la càrrega laboral de les dones. Amb la privatització dels serveis, el treball no remunerat de les dones en l'àmbit familiar s'ha incrementat per no poder accedir econòmicament a aquests serveis privatitzats.

Les forces polítiques d'esquerres s'han de comprometre a lluitar per dignificar les condicions laborals i combatre les desigualtats de gènere. I això, en l'àmbit municipal, passa per municipalitzar els serveis públics, els serveis d'atenció a les persones.